

Via Mystica – En Roadmovie

- vägen från Gud –
- En mäsäa inför filmfestivalen -

Människan är alltid på väg. Rörelsen och utvecklingen är något grundläggande för människan. Hon är alltid på väg, både i vardaglig bemärkelse stressande hit och dit i livets bestyr, men också i djupare mening, på väg genom livet mot mognad och fördjupning, och mot död. Vardagens vägar till och från affären och jobbet, liksom kroppens väg genom livets alla skiftningar är yttre vägar. Parallellt med de yttre finns också en inre väg, den mystiska vägen mot livets allra innersta kärna, en väg mot Gud – *via mystica*.

Denna inre väg har människan i alla tider känt till och utforskat; vissa tider mer aktivt än andra, somliga kulturer mer flitigt än andra. Nutidsmänniskan i allmänhet och nutidssvensken i synnerhet har ofta beskyllts för att glömma den inre vägen. Men nog är väl glömskans tid förbi? Under det sena nittioalet överöstes vi med böcker och seminarier om Gud: *En bok om Gud, Samtal om Gud, Gud – en biografi, Gud*, kort och gott. Tystnaden bröts och glömskan byttes i samtal, och samtalen ledde till nya frågor. Nu är det nya seklet är ungt och frågan om Gud har lett till nya frågor *vilken Gud, hurdan Gud*. Vem är Gud? Också detta märks i bokfloden som alltmer kretsar kring hur Gud ger sig till känna: KG Hammars bok *Ecce Homo – efter 2000 år* och Anders Piltz' *Se Ansiktet – Tjugofyra essäer inför inkarnationens mysterium* är två exempel. Nittioalets dolde Gud har fått ett ansikte och blivit ett Du. Nittioalets Gud långt bort blir en Gud här och nu. Genom Jesus Kristus finns en väg mot Gud.

Gud är alltid på väg. Gud blir till i mötet med människan. Inte så att Gud inte finns utan människan. Nej, men att Gud skapar människan till att vara sig lik, vittnar om att en vilja till relation, en vilja till gemenskap och till möte. Hela frälsningshistorien handlar om Guds olika vägar för att nå människan. Gång på gång stämmer Gud möte med människan. Allt som oftast uteblir människan och Gud söker nya vägar. Den, ofta, olyckliga kärlekshistorien kulminerar när Gud stämmer möte med oss i vår egen mänskliga begränsade gestalt, i Jesus Kristus. Plötsligt landar himlen på jorden. Plötsligt stannar evigheten upp tiden mitt i ett hastigt nu. Och med ens finns en väg – *via mystica* – mellan oss och Gud.

"Jag är vägen, sanning och livet" säger Jesus. Gud får ett ansikte i Jesus och det ansiktet är vägens, rörelsens. Ordens inbördes ordning är inte oviktig. Vägen föregår sanningen som ger livet. Utan vägen och rörelsen ingen sanning och inget liv. Kyrkans Herre är vägen till Gud, given från Gud.

Kyrkan är alltid på väg. Kristen tro är att vara på vägen från Gud, mot Gud. Inte att vara framme hos Gud, utan just att vara *på väg*. Det första namnet på de kristna, endast ett par år efter Jesu död, var *vägen*. Att vara på väg innebär att vara på resande fot, att inte vara klar, att inte vara permanent utan istället redo för uppbrott, att vara mobil. Att vara på väg innebär också att var öppen mot det nya man möter, att ständigt vara kontextuell och tala med tidens språk där man just nu är, med bönder på bönders vis. Kyrkan är en väg från Gud som aldrig blir klar. Tvärtom är poängen med gåvan kyrkan att hon är föränderlig. Kyrkan, hennes tro (teologi) och handling (liturgi), förändras ständigt i ett evigt nu. På så sätt predikas gamla sanningar på nya språk. Genom kyrkan stämmer Gud möte idag och erbjuder en väg till sig, *via mystica*.

Det finns en väg till himmelen. En väg given från Gud.

Vägen från Gud är Jesus Kristus.

Vägen från Gud är vägen inåt, mot mysteriet.

Vägen från Gud är vägen hem igen.

Kristen tro – en roadmovie. Vägens och rörelsens motsats är stillaståendet och stagnationen.

Och när vi stagnerar i våra liv kommer Gud med sin livgivande Ande och försöker sätta oss i rörelse framåt längs vägen. Ibland sker det dramatiskt med eld från himlen. Ibland sker det vardagligt som att någon korsar min väg, där jag blivit stående.

Men just idag har någon börjat gå

en vän

på en väg som kommer korsa din

[Tomas Andersson Wij]

The traffic is stuck and you're not moving anywhere.

You thought you'd found a friend to take you out of this place

Someone you could lend a hand in return for grace.

[U2]

Mässan *Via Mystica* vill – med olika uttryckssätt – åskådliggöra Guds vägar och visa hur Gud i Jesus Kristus inte bara ger sig till känna, utan än mer korsar våra vägar och slår följe med oss.

Mässan är tänkt att vara den 19 januari, veckan innan filmfestivalen. Svenska kyrkan (genom Kultursamverkan) har inför nästa års festival inlett ett samarbete kring bla seminarier under festivalveckan.

Filmfestivalen är efter Bokmässan den största kulturhändelsen i Göteborg, och det största filmevenemanget i Sverige.